

CHTĚL JSEM, ABY TO DÁVALO SMYSL

Jak vypadá pěstoun? Je to jeden z nás? Je to nějaký zvláštní typ člověka? Posuďte sami. Přinášíme vám krátký rozhovor s Petrem Novotným, manželem, otcem, pěstounem, křesťanem, běžcem, modelářem, lukostřelcem i místním zastupitelem... člověkem, který žil pro druhé.

TEXT: *Julija PREJSOVÁ* • FOTO: *Vratislav HNÁTEK*

Petre, co vás přivedlo na cestu pěstounství?

Tak jsme to s manželkou cítili. A měli jsme to štěstí i Boží požehnání, že se nám v manželství brzy po sobě narodily čtyři krásné a zdravé dcery. Jakkmile povyroستly, cítili jsme dostatek síly a lásky, a bylo i místo u stolu pro další děti. Pěstounství bylo asi nejpřirozenější cestou.

Litoval jste někdy tohoto rozhodnutí?

Ne, to ne. Ale zda jsem dělal vše, co bylo v mých silách a jak mé činy ovlivňovaly životy ostatních... V tom jsem neustále zpytoval svědomí. To víte, přijali jsme tři děti, které neměly start do života zrovna lehký.

Naše vlastní holky vyrůstaly v řádu, ale i nesmírné lásce. Ty děti ne. Traumata, co s sebou nesly... Nebylo to vždy jednoduché.

Co vám pomáhalo na cestě pěstounstvím?

Mít v sobě pokoru. Nečekali jsme od přijatých dětí zázraky. Ty umí jenom Pán Bůh. Chtěli jsme jim dopřát radost z bytí v rodině, které přináší i odpovědnost. Chtěli jsme, aby se v životě neztratily, nebály, aby věděly, že nejsou na světě samy.

Co ještě vás v životě naplňovalo? Život sám? Snažil jsem se, aby to dávalo nějaký smysl. #

Ing. Petr Novotný opustil letos tento svět ve věku nedožitého 58 let. S úctou mu věnujeme tyto řádky. Bylo nám ctí profesně doprovázet jej jako pěstouna a být nablízku jeho hluboké víře a odpovědnosti za své žití na Zemi.

Sdružení pěstounských rodin
www.pestouni.cz